

A szexről gyermekeinknek 2.

A nemi nevelés aktuális kérdései (iskolások)

Ahogy nő a gyerek, úgy nő vele a probléma is, meg az örömök is. Egyre kíváncsibb, egyre veszélyesebb információkhoz juthat, nem tudjuk elzárni a környezetétől. Akkor is körülveszi a tömény szex információ, ha nem akarjuk. Ráömlik a filmekből, a plakátokról, és a többi gyerektől az iskolában. Nekünk csak (csak?) rendet kellene tennünk a fejcskájában.

Szerelmes a gyerek

Mindenki a legőszintébb szerelem érzését óvodás korában éli meg. Aztán az iskolában is folytatódik ez a folyamat, de ott már felmerül az örök probléma: „mert a fiúk olyan hülyék!” vagy „mert a lányok olyan hülyék!” azaz a két nem egyben rivalizál is egymással. Itt keletkezik az a feszültség, ami végigkíséri majd a nemek egymáshoz való viszonyát. De nagyon fontos, hogy ekkor még a gyerekek nyíltan, őszintén beszélnek szerelem érzéseikről. Ekkor tudjuk megalapozni a gyerek és a szülő közti hangnemet és őszinteséget, ha nem nevetjük ki, és figyelmesen végighallgatjuk a meséit. Alapszabály: teljesen komolyan kell venni!

A gyerek újból kérdez...

...csak most már bonyolultabbakat, összetettebbeket. Néha azt sem tudjuk, honnan vette az ötletet? Ma már nem nagyon kérdeznek olyat, hogy hogyan kell csókolózni, mert ha nyitott szemmel él a világban, nézi a tévét, akkor látja a technikát is a legapróbb részletekig. De ha mégis megkérdezi, el kell mondani részletesen, hogy a kíváncsisága kielégüljön, de hozzá kell tenni: ez még nem az ő korosztályának van kitalálva. (13-14 éves kor alatt) Ugyanis ekkor még a csók nélkülözi az erotikus tartalmakat, és csak intenzív nyálcsere. A csók pedig nagyon erotikus, és fontos, nem szabad elrontani.

Honnan veszik a gyerekek az információkat? Például az újságokból, a tévéből, az iskolatársaiktól, és – tetszik vagy nem tetszik – a pornófilmekből, amit hamarabb látnak, mint a szüleik (sokszor). Érdeemes tehát utánanézni, hogy a gyerek mit olvas, mit néz, hagyni mesélni, hogy mit hall. Csak úgy lehetünk képben, ha mi is vesszük a fáradságot, hogy hozzájussunk az információkhoz, másképpen nem tudunk rendet tenni. Ha például olyanokat kérdez, amik a pornóra utalnak, érdemes elbeszélgetni vele a pornóról. Ha hallgatunk róla, akkor a többi gyerektől szerzi be a fél-információkat. Nem az érdeklődését fogjuk tovább csigázni, hanem tiszteletet ébreszt majd benne, ha nyíltak vagyunk. Így legalább van módunk megmagyarázni, hogy a pornó karikatúra műfaj, és nem a tökéletes valóságot mutatja. Módunkban áll erkölcsi kérdésekről is beszélni, nemcsak a technikáról.

Maszturbál a gyerek

Nem katasztrófa, hanem normális helyzet. Csak az nem mindegy, hogy milyen gyakran és milyen körülmények között. Általában már a kicsik is teszik, ilyenkor még nem kell beszélni róla, csak el kell terelni a figyelmét, hogy mással legyen elfoglalva. Mondjuk egy játékot adunk a kezébe, hogy a nadrágjából kivegye a kezét. Később, amikor már a nemi érés is beindult, ez már nem elég. Beszélni is kell róla, de óvatosan. Tudni kell, hogy ez normális és elfogadott (mindkét nemnél), de nem tehetik nyilvánosan (mások előtt), és nem helyénvaló, ha minden nap ezzel tölti az idejét. Ez ugyanis arra utal, hogy szeretethiánya van, és önmagát

szeretgeti túlzott mértékben. El kell magyarázni, hogy az túlzás. A fiúknál meg kellene előzni, hogy a szokása pornó nézegetéshez kötődjön, és hogy túlságosan siessen. Nyugodtan el lehet magyarázni neki, hogy inkább az idő húzására törekedjen. (Ajánlom az Őszintén az önkielégítésről c. cikkemet (<http://www.nlcafe.hu/cikk.php?id=6&cid=18504>) A lányoknál is elmagyarázható, hogy ne trükközzenek, mert nem járnak jól. (A cikkből kiderül, miért.) Túl ideális elképzelés? Szerintem nem, de nyugodtan adjuk a gyerek kezében az ajánlott könyveket. („Kis fütyi könyv” és „Kis puncsi könyv”)

Na, most aztán felvilágosítjuk!

Általában akkor jut eszükbe az iskoláknak is, hogy szexológiai előadást kérjenek, amikor már valami botrány van, általában a WC-ben érdekes történések vannak... Ne akkor akarjuk a gyereket se felvilágosítani, amikor már menstruál, amikor már a fiú túlvan az első éjszakai magömlésen, amikor már csókolózott, mert akkor már régen elkéstünk. Legkésőbb 8-9 éves korában már beszélni kell konkrétan a nemi érés biológiájáról, és ezzel együtt mindarról, amire vigyázni kell, a higiénitól a viselkedési normáig. A fiúknak is! Ne várjuk meg, hogy a haverok világosítsák fel, mert akkor sok téves információ is közé keveredik.

Ilyen céllal le kell ülnünk a gyerekekkel, és elmesélni a dolgokat. Akkor is, ha ez kellemetlen. Az első szeretkezés sem volt egy álom, mégis túlestünk rajta... De a későbbiekben ez már nem nagyon megy így. **Sokkal eredményesebb az indirekt felvilágosítás.** Használjuk ki, hogy a gyerekek szeretnek „radarozni”. Látszólag nincsenek ott, de mégis ezer füffel figyelnek a felnőttek beszélgetéseire. Hívjuk át a barátnőnket, és neki beszéljünk azokról a dolgokról, amit szeretnénk, ha a gyerekünk hallana és elfogadna. Sokkal eredményesebb lesz, mint a direkt felvilágosítás! De ha utána kérdez a gyerek, ne kerüljük meg a választ!

Mikor kezdje a gyerek a szexet?

Erről is beszélni kell. Ha túlságosan vaskalaposak vagyunk, az sem használ, a gyerekek felnöve komoly problémákat okozhat a maradi nevelés. Nem mindig erkölcsösség lesz belőle, sokszor inkább csak gátlás. De ha túl engedékenyek vagyunk az sem jó, mert abból a kamasz azt a következtetést vonja le, hogy őt nem szeretik, ezért nem törődnek vele.

Tudomásul kell venni – akár tetszik nekünk, akár nem -, hogy bizonyos mértékig már a kiskamasz korban, azaz az általános iskola felsőbb osztályaiban bizonyos szinten megindul a nemi élet. A csókolózás már az, a maszturbáció is, és a petting is. Azt kellene megelőzni, hogy a közösülésre sor kerüljön ebben a korban, mert arra még nem érett a gyerek, de tudomásul kell venni, hogy bizony már fog „együttjárni”, és próbálkozik a pettingezéssel is, mert ezzel tanul. Nem jobb, ha otthon, a saját szobájukban randiznak, mint ha a parkok padjára kényszerülnek, vagy a diszkók köré? Ha becsukjuk a szemünket, attól még léteznek azok a jelenségek, amiket nem akarunk látni!...

Apropó, diszkó! Nem akkor vagyunk modern szülők, ha ellenőrizetlenül, már korai tizenéves korban elengedjük a gyerekeinket zenés, táncos szórakozóhelyre! Nagyon ajánlatos volna azt a helyet személyesen ellenőrizni, hogy kik vannak ott, hogyan szórakoznak, mit árulnak, milyen társaságban van a gyerekünk! Ugyanis a kamaszodó gyerekekre jobban hat a kortárs környezet, mint a felnőtt. Tehát jobb körülnézni, hogy hová, mennyi időre engedjük el, kivel és mikor jön haza. Inkább legyen nála pénz taxira, mint hogy kábítószer mámorban szedjék össze az utcán, vagy nagyobb fiúkat szórakoztasson szex játékokkal egy jó kis szerért... (Folytatjuk)